

Neuvoston 24 päivänä syyskuuta 1998 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 53/98

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../98 antamiseksi asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta ulkoisen passitusmenettelyn osalta

(98/C 333/06)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 28, 100 a ja 113 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 189 b artiklassa määrättyä menettelyä⁽³⁾,

sekä katsovat, että

1) ulkoisen passitusmenettelyn, sellaisena kuin se on määriteltynä yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 2913/92⁽⁴⁾, pääasiallisena tarkoituksena on helpottaa muiden kuin yhteisötavaroiden kauppaa yhteisön tullialueella; tarvetta käyttää kyseistä menettelyä yhteisötavaroiden viennissä on arvioitava hyvin erilaisiin tilanteisiin nähden; joka tapauksessa on estettävä se, että tuotteet, joihin vientitoimenpiteitä on kohdennettava tai jotka hyötyvät niistä, voisivat tapauksesta riippuen vältyä näiltä toimenpiteiltä tai hyötyä niistä perusteettomasti, huolehtimalla siitä, että yhteisön tullisäännösten kokonaisuus varmistaa vähintään yhteisön ulkoista passitusmenettelyä vastaavan valvonnan ja seurannan; kun pidetään ennallaan mahdollisuus soveltaa tietyissä tilanteissa tätä menettelyä, on suotavaa uskoa niistä määrääminen komiteamenettelyssä tehtäväksi,

2) olisi määriteltävä, mihin paikkaan, aikaan ja olosuhteisiin tulliviranomaisten olisi perustettava menettelyn päättäminen, jotta voidaan selkeämmin vahvistaa ulkoisessa passitusjärjestelmässä esiintyvän menettelynhaltijan velvoitteiden jatkuminen ja rajoittuminen sekä taata, että menettelyn päättämisen sallivien seikkojen puuttuessa menettelynhaltijan vastuu jatkuu täysimääräisenä,

3) olisi määriteltävä paremmin passitukseen sovellettavaa vakuutta koskevat säännöt, myös erilaisten vakuusjärjestelmien käyttö ja vakuudesta vapauttaminen, erityisesti merikuljetuksina toteutettavan passituksen soveltamisalan muuttamisen vuoksi; kyseisen vakuuden ja sen määrän laskemisen on perustettava samalla toimijan luotettavuuden ja tavaroihin liittyvien riskien huomioon ottamiseen, jotta varmistettaisiin jäsenvaltioiden ja yhteisön taloudellisten etujen riittävä suoja aiheuttamatta toimijoille suhteetonta rasitusta; on lisäksi suotavaa, että kyseiset passitukseen sovellettavaa vakuutta koskevat säännökset esitetään johdonmukaisemmin ja paremmin jäseneltyinä,

4) Euroopan yhteisön ja jäsenvaltioiden tulojen turvaamiseksi ja petosten ehkäisemiseksi kauttakulkumenettelyn osalta on syytä perustaa järjestelmä, johon kuuluu asteittaisia toimenpiteitä yleisvakuuden soveltamiseksi; alkuvaiheessa voidaan suunnitella vakuuden määrän alentamisen kieltämistä, kun on olemassa suurempi petoksen vaara ja kun on syytä pelätä tulojen menetystä; sitä vastoin kun voidaan todistaa, että on kyseessä erityisen kriittinen poikkeustilanne, joka voi johtua erityisesti järjestäytyneestä rikollisuudesta, yleisvakuuden soveltamisen väliaikaisen kieltämisen on myös voitava olla mahdollista; asteittaisia toimenpiteitä sovellettaessa on voitava ottaa huomioon määritettävät erityisperusteet täyttävien taloudellisten toimijoiden erityistilanne; sikäli kuin vaaditaan yksittäistä vakuutta eikä yleisvakuutta, toimijoille koituvia kuluja on syytä alentaa yksinkertaistuksin mahdollisimman paljon,

⁽¹⁾ EYVL C 337, 7.11.1997, s. 52.

⁽²⁾ EYVL C 73, 9.3.1998, s. 17.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto annettu 13. toukokuuta 1998 (EYVL C 167, 1.6.1998), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 24. syyskuuta 1998 ja Euroopan parlamentin päätös ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL L 17, 21.1.1997, s. 1).

- 5) jäsenvaltioiden yhteisön tullikoodeksin, jäljempänä 'koodeksi', 97 artiklan 2 kohdan perusteella täytäntöönpanemat yksinomaan kansallisen tason tai kahden- ja monenväliset yksinkertaistetut menettelyt ovat luonteeltaan hyvin erilaisia, ja ne voivat tiettyissä tapauksissa olla ristiriidassa yhteisön passitusmenettelyä koskevien säännösten moitteettoman soveltamisen sekä taloudellisten toimijoiden yhdenvertaista kohtelua koskevan tarpeen kanssa; asettamatta kyseenalaiseksi kyseisessä säännösoosassa näille taloudellisille toimijoille tarjottuja etuja olisi säädettävä kunkin jäsenvaltion tällä perusteella täytäntöönpanemien yksinkertaistettujen menettelyjen ilmoittamisesta komissiolle, jotta voitaisiin varmistaa kyseisten toimenpiteiden avoimuus ja arvioida niiden yhteensopivuutta yhteisön passitusmenettelyä ja erityisesti vakuutta koskeviin sääntöihin,
- 6) yhteisön passitusmenettelyssä sovellettavat vakuusjärjestelmät koskevat samalla sekä tullivelkaa että tavaroihin liittyviä muita maksuja, ja ne sisältävät erityispiirteitä, jotka liittyvät menettelyn kansainväliseen luonteeseen sekä tarpeeseen luoda tiettyä joustavuutta vakuuden määrän vahvistamisessa menettelyyn tosiasiallisesti sisältyvien riskien ja passituksesta vastaavan luotettavuuden mukaan; tämän vuoksi vaikuttaa suotavalta sisällyttää koodeksin 192 artiklaan passitusta koskeva erityispaus,
- 7) vaikka koodeksin 215 artiklan nykyisen tekstin perusteella on mahdollista määrittää tullivelan syntymispaikka, siinä ei kuitenkaan säädetä, että kyseinen paikka määrittää tileihin kirjaamiseen toimivaltaisen viranomaisen; jos tullimenettelyä ei ole päätetty, kyseisen paikan määrittämistä koskeva sääntö on mukautettava tarpeeseen määrittää sen ollessa mahdollista paikka, jossa tullivelan aiheuttavat toiseikat ilmenevät,
- 8) säännösten yksinkertaistaminen ja selkeyttäminen taloudellisten toimijoiden ja tullivirkamiesten työn helpottamiseksi on Euroopan tullipassitusta koskevan toimintasuunnitelman olennainen osa; näitä sääntöjä on sovellettava myös säännöksiin, jotka on annettu komiteamenettelyä noudattaen, ja
- 9) tämä koodeksin muutos sekä täytäntöönpanosäännösten vastaavat muutokset on suunniteltava siten, että ne sopivassa tilanteessa helpottavat uuden automatisoidun passitusjärjestelmän käyttöönottoa ja hyödyttävät sekä passitusmenettelyihin liittyvää yleistä etua että taloudellisten toimijoiden yleistä etua,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetusta (ETY) N:o 2913/92 muutetaan seuraavasti:

- 1) Korvataan 91 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) yhteisötavarat komiteamenettelyä noudattaen määritettävissä tapauksissa ja määritettävien edellytysten mukaisesti sen välttämiseksi, että vientiin tarkoitetut tai vientitoimenpiteistä hyötyvät tavarat eivät voisi tapauksesta riippuen välttyä näiltä toimenpiteiltä tai hyötyä perusteettomasti niistä.”

- 2) Korvataan 92 artikla seuraavasti:

”92 artikla

1. Ulkoinen passitusmenettely päättyy ja menettelynhaltijan veloitteet on täytetty silloin, kun menettelyyn asetetut tavarat ja niitä koskevat asiakirjat esitetään määrätullitoimipaikassa kyseistä menettelyä koskevien säännösten mukaisesti.

2. Tulliviranomaiset päättävät ulkoisen passitusmenettelyn silloin, kun he pystyvät lähtötullitoimipaikassa saatavilla olevia ja määrätullitoimipaikassa saatavilla olevia tietoja vertaamalla osoittamaan, että menettely on asianmukaisesti päätetty.”

- 3) Korvataan 94 artikla seuraavasti:

”94 artikla

1. Passituksesta vastaavan on annettava vakuus tavaroista mahdollisesti syntyvien tullivelan ja muiden maksujen maksamisesta.

2. Vakuus on joko:

- a) yhtä passitusta koskeva vakuus tai
b) tiettyä määrää passituksia koskeva yleisvakuus, jos passituksesta vastaava on saanut luvan tämän tyyppisen vakuuden käyttöön sen jäsenvaltion tulliviranomaisilta, johon hän on sijoittautunut.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettu lupa myönnetään ainoastaan henkilöille, jotka:

- a) ovat sijoittautuneet yhteisöön;
b) käyttävät säännöllisesti yhteisön passitusmenettelyä tai joiden tulliviranomaiset tietävät pystyvän täyttämään näihin menettelyihin liittyvät velvollisuudet ja

c) eivät ole syyllystyneet vakavaan tai toistuvaan tulli- tai verolainsäädännön rikkomiseen.

4. Henkilöille, jotka osoittavat tulliviranomaisille täyttävänsä korkeammat luotettavuusvaatimukset, voidaan antaa lupa käyttää määrältään pienempää yleisvakuutta tai antaa vapautus vakuuden antamisesta. Tämän luvan saamisen lisäedellytyksiä ovat:

- a) yhteisön passitusmenettelyjen moitteeton käyttö tietynä aikana;
- b) yhteistyö tulliviranomaisten kanssa ja
- c) vakuudesta vapauttamisen osalta sellainen vaka-varaisuus, että se riittää kyseisiä henkilöitä koskevien sitoumusten täyttämiseen.

Tämän kohdan mukaisten lupien myöntämisen yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan komiteamenettelyssä.

5. Edellä 4 kohdan mukainen vakuudesta vapauttaminen ei koske niihin tavaroihin kohdistuvia yhteisön ulkoisia passituksia, joihin katsotaan komiteamenettelyn mukaisesti liittyvän lisääntyneitä riskejä.

6. Ottaen huomioon 4 kohdan mukaiset periaatteet määrältään alennetun yleisvakuuden käyttö voidaan yhteisön ulkoisessa passituksessa kieltää väliaikaisesti komiteamenettelyä noudattaen poikkeuksellisenä toimenpiteenä erityisissä olosuhteissa.

7. Ottaen huomioon 4 kohdan mukaiset periaatteet yleisvakuuden käyttö voidaan yhteisön ulkoisessa passituksessa kieltää väliaikaisesti komiteamenettelyä noudattaen tavaroilta, joiden on näytetty yleisvakuutta käytettäessä joutuneen laajamittaisen petoksen kohteeksi.”

4) Korvataan 95 artikla seuraavasti:

”95 artikla

1. Tarvittaessa komiteamenettelyä noudattaen määritettäviä tapauksia lukuun ottamatta vakuutta ei tarvitse antaa:

- a) ilmakuljetuksissa,
- b) kuljettaessa tavaroita Reinillä ja sen väylillä,
- c) kuljettaessa tavaraa putkijohdoissa,
- d) jäsenvaltioiden rautatieyhtiöiden suorittamissa kuljetuksissa.

2. Komiteamenettelyä noudattaen määritetään tapaukset, joissa vakuutta ei tarvitse antaa sellaisilla vesiväylillä suoritettavien tavarankuljetusten osalta, jotka ovat muita kuin 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja vesiväyliä.”

5) Korvataan 97 artikla seuraavasti:

”97 artikla

1. Menettelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja poikkeukset määritetään komiteamenettelyä noudattaen.

2. Jos tavaroita koskevien yhteisön toimenpiteiden soveltaminen voidaan taata:

- a) jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön keskinäisin kahden- tai monenvälisin järjestelyin tapauskohtaisesti vahvistettavien perusteiden mukaisia yksinkertaistettuja menettelyjä, joita sovelletaan tiettyihin kuljetuksiin tai tiettyihin yrityksiin,
- b) kukin jäsenvaltio voi ottaa käyttöön yksinkertaistettuja menettelyjä soveltaen niitä tietyissä olosuhteissa tavaroihin, joita ei ole tarkoitettu liikkumaan toisen jäsenvaltion alueella.

3. Edellä 2 kohdan nojalla käyttöön otetuista yksinkertaistetuista menettelyistä on ilmoitettava komissiolle.”

6) Korvataan 192 artiklan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jos tullilainsäädännön mukaan vakuuden antaminen on pakollista ja jollei komiteamenettelyä noudattaen annetuista passitusmenettelyä koskevista erityissäännöksistä muuta johdu, tulliviranomaisten on vahvistettava vakuuden määrä vastaavalle tasolle.”

7) Korvataan 215 artikla seuraavasti:

”215 artikla

1. Tullivelka syntyy:

- siinä paikassa, jossa sen aiheuttavat tosiseikat ilmenevät;
- tai, jos edellä tarkoitettua paikkaa ei voida määrittää, paikassa, jossa tulliviranomaiset toteavat tavaralla olevan sellaisessa tilanteessa, jossa tullivelka on syntynyt;
- tai, jos tavara on asetettu tullimenettelyyn, jota ei ole päätetty, ja jos paikkaa ei voida määrittää ensimmäisen tai toisen luetelmakohdan mukaisesti tarvittaessa komiteamenettelyn mukaisesti asetussa määräajassa, siinä paikassa, jossa tavara on asetettu kyseiseen menettelyyn tai se on tuotu

yhteisön tullialueelle kyseiseen menettelyyn asetettuna.

2. Jos tulliviranomaiset voivat käytettävissään olevien tietojen perusteella todeta, että tullivelka on syntynyt jo tavaran ollessa aiemmin muussa paikassa, tullivelan katsotaan syntyneen siinä paikassa, jonka voidaan todeta olleen tavaran sijaintipaikka aikaisimpana ajankohtana, jona tullivelan olemassaolo on voitu todeta.

3. Edellä 217 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tulliviranomaiset ovat sen jäsenvaltion tulliviranomaisia, jossa tämän artiklan säännösten mukaisesti tullivelka on syntynyt tai sen katsotaan syntyneen.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 29. syyskuuta 1997 EY:n perustamissopimuksen 28, 100 a ja 113 artiklaan perustuvan ehdotuksen yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta (passitus)⁽¹⁾.
2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 13. toukokuuta 1998 ja talous- ja sosiaalikomitea 10. ja 11. joulukuuta 1997⁽²⁾.
3. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 24 päivänä syyskuuta 1998 perustamissopimuksen 189 b artiklan mukaisesti.

II TAVOITE

Komission ehdotus on osa passitusmenettelyjen uudistusta ja jatkoa passitusta Euroopassa koskevalle komission toimintasuunnitelmalle, joka laadittiin osittain vastaukseksi yhteisön passitusmenettelyä käsittelevän Euroopan parlamentin tilapäisen tutkintavaliokunnan tekemiin päätelmiin. Yhteisön tullikoodeksin muuttaminen on vain osa laajempaa uudistusta, joka käsittää pääasiallisesti koodeksin soveltamissäännösten muotoilun uudelleen, EFTA-maiden ja Visegrad-maiden kanssa tehdyn yhteistä passitusmenettelyä koskevan yleissopimuksen tarkistuksen, passitusmenettelyjen tietokoneistamisen sekä menettelyjen toiminnallisen puolen parantamisen.

III YHTEISEN KANNAN ANALYSOINTI

1. Neuvosto on muuttanut melko paljon kyseistä ehdotusta, joka on ollut sen käsiteltävänä vuoden 1997 lopusta lähtien. Pääosa tehdyistä muutoksista vastaa itse asiassa hyvin suuressa määrin Euroopan parlamentin esittämiä tarkistuksia ja komission sen jälkeen esittämää muutettua ehdotusta.
2. Tarkistuksen N:o 1 osalta (komissio hyväksynyt) neuvosto ei pitänyt tarpeellisenä ottaa käyttöön kyseistä uutta johdanto-osan kappaletta, koska sen sisältö on yleinen eikä näin ollen koske erityisesti ja yksinomaan passitukseen liittyviä päätöksiä.
3. Tarkistuksen N:o 2 osalta (komissio hyväksynyt) neuvosto noudatti hyvin pitkälti Euroopan parlamentin esittämää tarkistusta; 91 artiklan 1 kohdan b alakohdan uuteen tekstiin on tehty ainoastaan sanamuotoon liittyviä muutoksia.
4. Tarkistuksen N:o 3 osalta, joka ei sisältynyt komission muutettuun ehdotukseen, neuvosto noudatti Euroopan parlamentin lähestymistapaa ja otti 92 artiklassa käyttöön uuden 2 kohdan, jossa määritellään ulkoisen passitusmenettelyn päätyminen ja liitetään huomioon tekijöiksi lähtö- ja määrätullitoimipaikat.
5. Tarkistuksen N:o 4 osalta neuvosto on hyvin pitkälti noudattanut uuden 94 artiklan tekstiä Euroopan parlamentin muuttamassa muodossa: Neuvoston tarkistuksen pohjalta tekemät muutokset koskevat 1, 2, 3 ja 4 kohdassa lähinnä sanamuotoa; 3 ja 4 kohtaan on kuitenkin tehty myös lisätäsmennyksiä, joiden ansiosta komiteamenettelyn kautta voidaan paremmin seuloa ne yritykset, jotka voivat hyötyä järjestelmästä, jossa yleisvaikutusta on mahdollisesti rajoitettu tai sen antamisesta on vapautettu. Nämä lisätäsmennykset on myös tehty Euroopan parlamentin 6 kohtaan ehdottaman tarkistuksen pohjalta.

⁽¹⁾ EYVL C 337, 7.11.1997, s. 52.

⁽²⁾ EYVL C 37, 1.3.1998, s. 17.

Uusia säännöksiä on lisätty 5, 6 ja 7 kohtaan.

5 kohdassa käsitellään vakuudesta vapauttamista, joka ei kuitenkaan koske niitä tavaroita, joita komiteamenettelyn mukaisesti pidetään erityisen alttiina petoksille.

6 kohdassa annetaan mahdollisuus poikkeustapauksissa kieltää väliaikaisesti komiteamenettelyä noudattaen yleisvakuuden rajoittaminen.

7 kohdassa säädetään mahdollisuudesta kieltää väliaikaisesti yleisvakuuden käyttö ja vaatia sen sijaan yksittäistä vakuutta herkkien tuotteiden osalta, joiden kohdalla on aiemmin ilmennyt merkittäviä petoksia.

Tämä sellaisia toimenpiteitä, johon liittyy yleisvakuuden käyttö, koskeva porrastus perustellaan yksityiskohtaisesti asetuksen johdanto-osan uudessa kolmannessa kappaleessa. Kyseisessä kappaleessa selvitetään sekä toteutettavissa olevien toimenpiteiden asteittaisuus että tapa, jolla niitä on sovellettava 94 artiklan 4 kohdassa esitettyihin periaatteisiin nähden eli ottaen huomioon niiden tiettyjen taloudellisten toimijoiden erityistilanne, jotka täyttävät vielä avoimna olevat vaatimukset. Samassa johdanto-osan kappaleessa esitetään lisäksi periaate, jonka mukaan hallinnollisia menettelyjä olisi yksinkertaistettava toimijoiden kohdalla, jos vaaditaan väliaikaisesti yksittäistä vakuutta.

6. Tarkistuksen N:o 5 osalta, jonka komissio hyväksyi, neuvosto on hyvin tarkasti noudattanut Euroopan parlamentin lausuntoa lukuun ottamatta uuteen 2 kohtaan tehtyä pelkästään sanamuotoon liittyvää muutosta.
7. Myös tarkistuksen N:o 6 osalta, jonka komissio hyväksyi, neuvosto on noudattanut Euroopan parlamentin lausuntoa, jonka mukaan 96 artiklaa ei pitäisi muuttaa.
8. Tarkistuksen N:o 7 osalta, joka ei sisälly komission muutettuun ehdotukseen, neuvosto on noudattanut hyvin tarkoin Euroopan parlamentin tarkistusta uusiksi kohdiksi 1, 2 ja 4. Neuvosto ei kuitenkaan noudattanut Euroopan parlamentin tarkistusta, jonka mukaan olisi otettava käyttöön uusi 3 kohta, koska yksinkertaistettuun menettelyyn liittyvät kahden- tai monenväliset järjestelyt ovat luonteeltaan rajallisia, ja lisäksi ne on joka tapauksessa annettava tiedoksi komissiolle.

Lopuksi on syytä kiinnittää huomiota neuvoston koodeksin 192 artiklan 1 kohtaan ja 215 artiklaan tekemiin muutoksiin, jotka vastaavat pitkälti sisällöltään komission alkuperäistä ehdotusta, johon Euroopan parlamentti ei kyseisten kohtien osalta esittänyt tarkistuksia.

IV JOHTOPÄÄTÖKSET

Neuvosto katsoo, että kyseisen passitusta koskevan asetuksen antamiseksi vahvistettu yhteinen kanta on edellä II kohdassa esitettyjen tavoitteiden mukainen erityisesti siltä osin, että sitä voidaan pitää merkittävänä välineenä petosten torjunnassa.

Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi neuvosto on hyväksynyt suurimman osan Euroopan parlamentin esittämistä tarkistuksista.